28.5.2

48a (חטאת מנא לן דבעיא צפון) → 49b (חטאת מנא לן דבעיא צפון)

- 1. וְסְמַךְּ אֶת יָדוֹ עַל ראשׁ הַחַטָּאת **וְשָׁחֵט אֶת הַחַטָּאת בָּמְקוֹם הָעלָה**: ייקרא ד:כט 2. **וְלְקָח הַכּּהָן מָדָם הַחַטָּאת** בְּאֶצְבְּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנֹת מִזְבַּח הָעלָה וְאֶת דָמוֹ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַח הָעֹלָה: ייקרא ד:כה 3. וְסְמַךְּ יָדוֹ עַל ראשׁ הַשָּעִיר **וְשָׁחָט אֹתו בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחָט אֶת הָעלָה לְ**פְנֵי ה' חַטָּאת הוּא: ייקרא ד:כז 4. דְבֵּר אֶל אַהְרֹוְ וְאֶל בָּנִי וֹ אַמֹר זֹאת תּוֹרַת הַחַטָּאת ב**ְמְקוֹם אֲשֶׁר תִּשֶּׁחָט הָעלָה תְּשֶּׁחָט הַחַטָּאת** לְפְנֵי ה' קֹדֶשׁ קַדְשִׁים הְוּא: ייקרא יִיּיח 5. וְשָׁחָט אָת הַעָּבָּה לְפְנֵי ה' וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהְרֹן הַלְּהָנִים שָּר יִשְׁחָט אָת הַעָּשָׁם וְאֶת הָשָּׁה יְמָלְה יִשְׁחָטוּ אָת הָשָּׁשִׁם וְאֶת הָשָּׁה יְדָלְק עַל הַמִּזְבֵּח סָבִיב: ייקרא אֵיא 6. **בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת הָעָלָה יִשְׁחֲטוּ אֶת הָשָּשֶׁה וְאֶת הָעֹלָה בִּמְקוֹם הַלֹּרֶשׁ כִּי כַּחַטְּאת הָאָשָׁם הוּא לַכּהֵן עַל מִזְבַּח הָעִלִּה בִּמְקוֹם הַלֶּבֶי כִּחַיְשָׁאת הָאָשָׁם הוּא לַכּהֵן הְדְשִׁים הוּא: ייקרא יִדּיֹנ**
- I Source for חטאת requiring צפון
 - a עיכוב v. 1 source for עיכוב (2nd verse) v. 3
 - b אבלה: v. 2 and obligation for צפון to be standing in צפון from לקח לקח (take himself)
 - i Challenge: the source is v. 4; but why was it singled out in v. 3 (שעיר נשיא)?
 - 1 Perhaps: to make it the only צפון that requires צפון?
 - 2 Therefore: v. 1 establishes that all מצפון require צפון
 - (a) And: לעכב is derived from the double mention in ריקרא ד in re: כשבת יחיד and שעירת יחיד
 - ii Question: then what is אותו (v. 3) excluding
 - 1 Suggestion: excluding שעיר נחשון (brought as "חטאת" during dedication of במדבר ז משכן but not for a sin)
 - (a) Reason: according to צפון א י', v. 3 extends סמיכה it requires סד"א שעיר נחשון סד שניל as well קמ"ל–
 - (i) Challenge (נבינא): that only works for אותו (who extends to שי"י ע"ז): what is אותו excluding?
 - 1. Embedded challenge (לרבינא): even according to סמיכה text only extended to סמיכה, nothing else
 - 2. And: if we could use בנין אב to extend מיעוט), then use same בנין אב for סמיכה מסיכה מינו אול וויעוט
 - 3. Rather: we don't infer rules of special שעיר נחשון) from permanent הלכה "דורות")
 - 2 Suggestion: אותו excludes the שוחט from having to stand in צפון (as above, he could reach in)
 - (a) Challenge: that is inferred from צפון on v. 5 אותו and not the שוחט required to be in צפון
 - (i) Background: we know that מקבל must be in מקבל (fi not פורט דממ"ל (פסול need not be there
 - 3 Suggestion: אותו excludes עפון from requiring צפון in spite of requiring הליקה ל"ק from ק"ו) מליקה מליקה ל"ק from requiring שחיטה בזר, צאן
 - (a) Challenge: צאן requires ק"ו no ק"ו no עוף
 - 4 Suggestion: מותו excludes פסח from requiring צפון in spite of it having אותו, which doesn't)
 - (a) Challenge: כליל is כליל
 - (i) Note: we may have inferred from אשם or אשם;
 - 1. Challenges: חטאת is קדק"ד for that matter, all three are קדק"ד for that matter, all three are
 - 5 Resolution: back to original אותו excludes שוחט from having to be in צפון
 - (a) And: צפון הוא היא 'ז's comment was meant to put the מקבל דם; he doesn't agree with מקבל (above)
- II איכוב for עיכוב source for איכוב עולה בצפון עולה בצפון שחיטת (וקבלת) אולה בצפון
 - a First version: ק"ו from חטאת, which is derived from עולה
 - i Challenge: מכפר is מכפר
 - b clarification: אראב"א's reasoning: no precedent for derived point (here חטאת) to be more severe than its source (עולה)
 - is redeemed, but that which is bought with כסף מעשר cannot be
 - 1 proof: dispute המים/ר' יהודה if it can be redeemed if פנסמא → all agree it may not be redeemed if not נטמא
 - 2 answer: that's because מע"ש is "weaker" and cannot affect דמי and the ary itself
 - ii challenge: תמורה can attach to בע"מ קבוע, unlike primary הקדש,
 - 1 answer: חמורה is attached to קדשים are rooted in חולין (original identity)
 - iii Challenge: מותר פסח requires נסכים etc.; unlike etself
 - 1 Answer: פסח, the rest of the year, is a שלמים (which requires נסכים etc.)
 - c Alternatively: העולה (vv. 1-4; 6-8 et al) means it's place is מעכב

III Source for אשם requiring צפון

- a v. 6; קבלה from ישחטו ואת דמו (and ואת דמו extends to עיכוב (מקבל from repetition in v. 7
 - i Challenge: v. 7 needed to teach rule of דם/אמוירין no דד שהיה בכלל ויצא לידון בדבר חדש that w/o...that w/o...
 - 1 Explanation: אשם מצורע has "new" law מתן אזן, בהונות but v. 7 "restores" it to be like דם ואימורין חטאת
 - 2 Answer: if that were all it were teaching, could be written only in v. 7; v. 6 is the "2nd" mention לעכב
 - (a) Challenge: this is only valid if we assume that שיצא לידון בדבר חדש can still inform us about rules that belong to the לכל (e.g. שחיטת צפון)
 - (b) But: if we assume that it cannot teach us about that either, than כחטאת האשם is needed to teach itself that this שנו בצפון פו אשם
 - (c) Answer: once the text restored it to the general pool of אשמות, it's "in", and automatically has דין צפון
 - (i) Challenge: perhaps it only restores it for עבודות that require כהן (as per v. 7);
 - 1. But: perhaps שחיטה can be done anywhere
 - 2. Answer: that's why it states אשמות that it should be (fully) like other אשמות
- IV Question about v. 7 why does אשם need to be compared to both אשם?
 - a היקשים" if only compared to חטאת → שטר. we would (erroneously) see that we can "daisy-chain" אינולה) היקשים (אשם ווייש היקשים "היקשים"
 - i Question: then why not compare to עולה alone?
 - ii Answer: if so, we would think that either way is valid (היקש להיקש), but the text chose עולה as that is the source
 - 1 Therefore: it stated both, to demonstrate that דבר הלמד בהיקש אינו חוזר ומלמד בהיקש
 - b אבא saw this rule elsewhere v. 8 compares שלמים to שלמים to שלמים
 - i Purpose: to teach about פר כ"מ of אימורים
 - 1 *Challenge*: they are written explicitly there
 - 2 Answer: the phrase generates a "virtual" text of פר העלם דבר ש"צ so that it is as if written there
 - (a) And: can now inform about שעירי ע"ז (to which פר העלם דש"צ is compared)
 - (b) Teaching: that דבר הלמד בהיקש אינו חוזר ומלמד בהיקש
 - (i) Challenge (ר"פ לרבא): why not just write the אימורין explicitly in context of ?"פר העלם דש"צ
 - (ii) Answer: if it did so, we would think that we could "daisy-chain" a חורה elected to write it explicitly
 - (iii) → it leaves it as "virtual" text, to teach our rule: דבר הלמד בהיקש אינו חוזר ומלמד בהיקש